

Ne uspostavlja se diktatura da bi se sačuvala revolucija nego se podiže revolucija da bi se uspostavila diktatura. Cilj progonjenja je progonjenje. Cilj mučenja je mučenje. Cilj moći je moć. Da li sad počinješ da me shvataš?"

Vinstona iznenadi, kao što ga je i ranije iznenađivao, zamor na O'Brajenovom licu. Bilo je jako, mesnato i brutalno, bilo je puno inteligencije i neke uzdržane strasti pred kojom se osećao bespomoćan; ali bilo je i umorno. Ispod očiju su bile kesice, koža je visila s jagodica. O'Brajen se naže nad njega, nemarno mu prmičući istrošeno lice.

"Ti sad misliš", reče on, "da je moje lice staro i izmoreno. Misliš kako govorim o moći, a nesposoban sam da sprečim makar raspadanje svog sopstvenog tela. Zar ne možeš shvatiti, Vinstone, da jedinka nije ništa više do ćelije? Zamor ćelije je elan organizma. Da li se umire kad se odseku nokti?"

On se okrete na drugu stranu i ponovo zakorači po sobi, držeći jednu ruku u džepu.

"Mi smo sveštenici moći", reče on. "Bog, to je moć. No što se tebe tiče, moć je trenuno samo reč. Vreme je da stekneš predstavu o tome šta znači moć. Pre svega treba da shvatiš da je moć kolektivna stvar. Jedinka je moćna samo kad prestane biti jedinka. Tebi je poznata parola Partije: 'sloboda je ropstvo.' Je li ti padalo na pamet da se ona može čitati i natraške? Ropstvo je sloboda. Usamljen - slobodan - čovek će uvek biti poražen. Tako mora biti, jer je svakom ljudskom biću suđeno da umre, što je najveći od svih poraza. Ali ako je u stanju da se potpuno, do kraja potčini ako se može utopiti u Partiju tako da su on i Partija jedno, onda je svemoćan i besmrtn. Drugo što treba da shvatiš jeste da moć znači moć nad ljudskim bićima. Nad telom - ali pre svega nad duhom. Moć nad materijom - spoljnom stvarnošću, kako bi je ti nazvao - nema značaja. Naša vlast nad materijom je već apsolutna."

Vinston za trenutak zaboravi bročanic. On pokuša da se podigne u sedeći stav, i uspe samo da se bolno istegne.

"Ali kako možete imati vlast nad materijom?" eksplodira on. "Vi nemate vlast čak ni nad klimom, čak ni nad silom teže. Da i ne govorimo o bolestima, fizičkom bolu, smrti..."

O'Brajen ga učutka poretom ruke. "Mi imamo vlast nad materijom zato što imamo vlast nad duhom. Stvarnost je sadržana u lobanji. Postepeno ćeš naučiti, Vinstone. Nema ničega što mi ne možemo. Da budemo nevidljivi, da lebdimo u vazduhu - šta god hoćeš. Ja bih mogao uzleteti s ovog poda kao mehur sapunice kad bih hteo. Ali neću, jer Partija to neće. Ti bi se morao okanuti tih shvatanja iz devetnaestog veka o prirodnim zakonima. Mi pravimo prirodne zakone."

"Nije istina! Vi ne vladate čak ni ovom planetom. A Evroazija i Istazija? Njih još niste osvojili."

"Nije važno. Pobićemo ih kad nam bude odgovaralo. No čak i da ih ne pobedimo, šta bi to smetalo? Mi ih možemo jednostavno isključiti iz svesti. Okeanija je ceo svet."

"Ali i sama zemlja je samo zrnce prašine. A čovek je sićušan - bespomoćan! Otkad on postoji. Zemlja je milionima godina bila nenastanjena."

"Koješta. Zemlja je stara koliko i mi, ništa starije. Kako bi mogla biti starija? Sve što postoji, postoji samo kroz ljudsku svest."

"Ali stene su pune kostiju izumrlih životinja - mamuta, mastodonata i ogromnih gmizavaca koji su postojali daleko pre nego što se uopšte čulo za čoveka."

"Vinstone, jesi li ti video te kosti? Razume se da nisi. Njih su izmislili biolozi iz devetnaestog veka. Pre čoveka nije postojalo ništa. Posle čoveka, ako on ikad nestane s lica zemlje, neće biti ničeg. Van čoveka nepostoji ništa."

"Ali van nas je ceo kosmos. Pogledajte zvezde! Neke od njih su udaljene milionima svetlosnih godina. One su nam zauvek van dohvata."